

Sái Rám

časopis Satja Sái Organizace ČR

Vrcholky hor jsou z dálky okouzující.

Když se k nim přiblížíme, máme v cestě hroznou džungli. Podobně i *samsára* (objektivní svět) vypadá z dálky okouzující, dokud se neponoříte do jeho významu a hodnoty. Když použijeme rozlišování, abychom prozkoumali jeho hodnotu, pravda je odhalena a „džungle“ rodiny nebo světa nemůže přinést opravdové štěstí. Měli byste se naučit *átma vidju*, poznání pravého já a začít si uvědomovat pravou realitu. Tím, že se jí učíte a že jí žijete, můžete uspokojit svou žízeň a pomoc utišit žízeň celého lidstva.

Vidja váhiní, kapitola 10

Znamení a divy

Promluva Šrí Satja Sáí Báby v Prašánti Nilajam 23. listopadu 1976

Vtělení lásky!

Rozpory mezi lidmi, kteří věří v Boha, a těmi, kteří ho odmítají, mezi těmi, kdož prohlašují, že se nalézá na tom či onom místě, a těmi, kteří tvrdí, že ho nelze nalézt nikde, nemají konce, jsou odvěké a stále pokračují. Uvažujeme-li o této situaci, musíme si uvědomit, že zatímco je zbytečné chtít vzbudit někoho, kdo je vzhůru, zatímco je jednoduché vzbudit někoho ze spánku, nemůžeme – ať se snažíme sebevíc – probudit člověka, který nechce být probuzen! Nevědomé lze naučit pomocí jednoduchých příkladů tomu, co neznají. Avšak lidé postižení polovičatým věděním a pyšníci se tímto stavem věcí, se vymykají možnosti dalšího vzdělání.

Dvě oči obsáhnou obrovský prostor, ale nevidí obličej, jehož jsou součástí! Jsou důležitým tělesným orgánem, ale nevidí celé tělo. Chcete-li vidět svůj obličej a svá záda, musíte držet jedno zrcadlo za sebou, abyste v tom předním viděli i odraz svých zad. Podobně, chcete-li znát svou realitu (obličej) a svou budoucnost (záda), musíte umístit zrcadlo „sebedůvěry“ (důvěry, že jste Já) před zrcadlo božské milosti, které máte za sebou. Tvrdit bez této dvojice, že jste si vědomi své pravdy nebo svého osudu, je pouhá fantazie.

Božští avatáři přitahují svými nevysvětlitelnými činy

Božské je nyní označováno různými slovy, obvykle používanými v běžném lidském slovníku. Pro úkazy, odhalující božské, jsou užívány výrazy jako zázraky, kouzla, divy atd. Samozřejmě, že člověk nemůže obsáhnout svou myslí víc, než je mysl schopna pojmout. Slovy nemůže vyjádřit nevyjádřitelné. Jen ti, kteří se ponořili hluboko a dotkli se podstaty lásky, si mohou udělat poněkud jasnější obraz o Božství. Božství, které jsem já, nebylo získáno nebo

vyslouženo, ani nebylo přidáno nebo osvědčeno v tomto životě.

Božství musí sebe projevit manifestacemi, které jsou z velké části utvářeny povahou doby, místa a kulturního prostředí. Znamením a divům, kterými se já projevuji, jsou přisuzovány názvy, jež v sobě nezahrnují účel ani účinek. Mohly by být nazvány zázraky vedoucími k očistě, která dále podněcuje a pobízí k životu ve službách společnosti, což nakonec vede k realizaci Boha. Zázrak je jakékoli jednání, které přitahuje svou nevysvětlitelností. Tento aspekt přitažlivosti je vrozen avatárovi (božské esenci na zemi v lidské podobě). Samo jméno Ráma znamená „ten, kdo potěšuje a činí radost“. Kršna znamená „ten, kdo je přitažlivý, kdo přitahuje k sobě“. Tento atribut přitažlivosti je charakteristický pro Božství.

Přitažlivost je samotnou přirozeností božského

Proč božské přitahuje? Je to proto, aby klamalo nebo uvádělo na scestí? Nikoliv. Děje se tak, aby přitahovalo, proměňovalo a reformovalo pomocí procesu, kterému se říká *sanskára* (očisťování dvojitým procesem odstraňování

prachu a špíny neřesti a pěstováním čtyř ctností: pravdy, spravedlivého žití, míru a lásky). Jaký je účel přeměny? Učinit člověka užitečným a schopným služby pro společnost, vymazat jeho ego a upevnit v něm jednotu všech bytostí s Bohem. Člověk, který se podrobil *sanskáře*, se stává pokorným sluhou všech, kteří potřebují pomoc. To je stupeň služby společnosti. Služby tohoto druhu konané s úctou a nezištně připravují člověka k uvědomění si Jediného, který prostupuje veškerou mnohost. Posledním stupněm je realizace Boha. Vědy hlásají, že nesmrtelnost (stadium ponoření do univerzální jsočnosti bez zrození a umírání) je dosažitelná pouze odříkáním a odpoutáním se, nikoliv pomocí rituálů, dědictví nebo bohatství. Když se člověk vzdá sobeckých tužeb, jeho láska se rozšíří do nejbližších částí vesmíru, až si uvědomí kosmickou lásku, která živí ty čtyři procesy, o nichž byla zmínka výše. Je důležité, abyste znali tak jako já tuto hnací sílu, která je podkladem všeho.

Zamysleme se nad těmito zázraky, těmito činy, které přitahují (*čamatkára*) a jsou příčinou úžasu. Uvidíte květinu. Toužíte ji držet v ruce, jen když je přitažlivá barvou nebo vůní. Vejdete na tržiště a vidíte haldy ovoce. Není-li ovoce přitažlivé, neláká vás k jídlu a nemáte z něj užitek. Přitažlivost je samotnou přirozeností božského.

Rozum nemůže změřit božské

Je-li určitá osoba jednou přitažena, začíná proces očisty. Bez něho zůstává člověk mělký a slabý. Postrádá důstojnost a osobnost.

Bezcenná hrudka ocele je proměněna dovedným zpracováním v hodinky o ceně několika set rupií. Takový je výsledek *sanskáry*, procesu, který proměnil hrudku ocele v užitečný přístroj k měření času. Stejně může být proměněn člověk v ušlechtilého, činného, šťastného a disciplinovaného člena společnosti vstípením dobrých myšlenek, dobrých pocitů, dobrých skutků a dobrých emocí. Takto proměnění lidé se spontánně chopí práce pro lidské dobro. Budou podporovat ideály lidského bratrství a božského otcovství.

Dnes se lidé bez zkušeností nebo znalostí duchovních disciplín a bez ponětí o svatosti rádi pletou do těchto otázek a činí o nich prohlášení. Oko nemůže víc, než vidět, ucho nemůže víc, než slyšet, a jazyk může pouze mluvit. Každý musí přijmout své omezení a být spokojen. Božské lze pochopit pouze skrze lásku, víru a duchovní disciplínu, umocněnou univerzální láskou. Rozum je příliš slabý nástroj k měření Božského. Popírání jej nemůže negovat. Logika ho nemůže odhalit. Všechny současné tirády na téma Božství pocházejí od ateistů, oportunistů. Vaše povinnost je udržet si klidnou mysl. Buďte pravdiví sami k sobě a nezakolísejte. Mne se nedotýká ani chvála, ani hana. Má láska a mé milosrdenství pojímají vše. Na mé milosti se mohou účastnit všichni. Prohlašuji toto, abyste se mohli statečně postavit životu tváří v tvář. Čím hlouběji budete kopat, tím hlubší bude posměch. Čím vyšší bude vykopaná halda, tím větší bude chvála. Lidé s nemocným nosem nemohou ocenit vůni květiny. Ti, kteří nemohou ocenit nebo poznat božské, trpí nemocí, která jim v tom brání.

Pozvánka do Krkonoš

Zveme zájemce na „retreat“ v Krkonoších, obec Vítkovice, v chatě Eliška - <http://chata-eliska.cz>

Cena za ubytování je 200 Kč/1 osoba/1 noc + jídlo cca 200 Kč/osoba (vařit si budeme sami).

Těšit se můžete na společné zpívání, sdílení, výlet a další program.

Zájemci hlase se prosím e-mailem na info@sathyasai.cz

Sái inspiruje

Modlitba je pro mysl totéž, co je jídlo pro tělo.

Zdravé jídlo dává tělu zdraví a sílu. Modlitba očišťuje mysl a posiluje ducha. Pokud je zpěv duchovních písní vykonáván na odiv ostatním, nafoukne to ego. Mladí lidé musí postupovat od temnoty nevědomosti (*tamas*) k duchovní askezi (*tapas*). Buďte pevní ve snaze dosáhnout toho, co jste si zvolili. Nemá cenu meditovat dva dny a třetí den to vzdát. Pokud začnete praktikovat meditaci, musí se stát integrální součástí vašeho života. Nemůžete si myslet, že meditujete jen kvůli tomu, že máte zavřené oči. Musíte pokračovat tak dlouho, dokud nebudete cítit sjednocení s Božstvím, které je přítomno ve vašem srdci. Spolu s meditací musíte získat znalosti a dovednosti, potřebné k řádnému vykonávání pracovního života. Musíte vždy zachovávat stejnou disciplínu a sílu charakteru bez ohledu na to, kde jste.

Promluva z 11. 3. 1984 (Drazí studenti)

Jídlo je velmi důležité, aby lidé dokázali pamatovat na duši.

Z božské duše se vynořil prostor (*éter*). Z *éteru* vznikl vzduch. Ze vzduchu se zrodil oheň. A z ohně přišla voda. Z vody vznikla země a ze země různé rostliny a jídlo. Nakonec z jídla se vyvinuli lidské bytosti. Pokud chcete získat jednotu s Bohem, musíte cestovat přes všechny tyto stádia zpět. Životní princip, obsažený v hrubém těle, se nazývá *prána* (životní energie). V obalu životní energie je obsažen obal mysli a ještě jemnější obal intelektu. Skrytý uvnitř intelektuálního obalu je obal blaženosti. Mnoho lidí se zastaví poté, co se dostanou do obalu mysli. Pokud chcete dosáhnout blaženost, musíte postupovat vpřed, za jídlo a obaly mysli a intelektu.

Promluva „Drazí studenti“ kniha 2, kap. 2

Kontrolujte svůj jazyk, protože stále touží po různých pochoutkách.

Zeptejte se sami sebe následující otázkou: „Milý jazyku, kolik pytlů rýže, pšenice a zeleniny, kolik pochoutek jsi už ochutnal? Fuj tobě, pokud stále nemáš dost!“ Jezte dostatečně, abyste uspokojili svůj hlad a získali výživu pro tělo, aniž byste dávali nepřiměřenou důležitost chuti. Podobně i vaše oči musí vidět Boha, místo sledování nesvatých věcí v televizi nebo na počítači. Kéž vaše uši naslouchají příběhům Boha, místo zbytečného klábosení. Vše, co vidíte a slyšíte, se otiskne na vaše srdce a nesvaté věci ho znečistí. Když je vaše srdce znečištěné, život se stane bezcenným. Lidské srdce je jako inkoustové pero. Slova, která napíšete, mají stejnou barvu jako inkoust. Bůh očekává, že svá srdce naplníte láskou. Poté vše, co budete myslet, říkat a dělat, bude napuštěno láskou a váš život se stane svatým.

Promluva z 22. 8. 2000

Šrí Satja Sái Bába GÍTA VÁHINÍ – Svaté slovo boží

KAPITOLA 14

„*Nahi džňanina sadrsam*“. Nic se nevyrovná *džňáně*. A co je *džňána*? To, čím se přeplavíš přes moře ustavičných změn, přes tuto *sansáru*. Je zajisté dvojí druh *džňány*: první je objektivní poznání (*višjadžňána*) a druhý je integrální poznání neboli *abhédadžňána*.

První je poznání světa, druhá je poznání totožnosti *brahma* s individuálním *átmanem*; tomu se říká *abhéda* neboli nediferencovaná či integrální *džňána*. Tato *džňána* není funkcí intelektu ani *buddhi*, je úkazem něčeho, co se jim vymyká, co je dokonce svědkem činnosti *buddhi*. Odstraňuje iluzi toho, co se ustavičně mění a je mylně považováno za skutečnost. Také odstraňuje strach ze srdce člověka a odhaluje mu *brahma*, jímž je on, stejně jako všechno ostatní, co se zde nalézá. Proto se nazývá pravá *džňána* neboli *samjak džňána*, *sámípa džňána* nebo nejbližší *džňána*.

Jsou dva přístupy k *abhéda džňáně*, vnitřní a vnější. Vnější *sádhana* je „*niškámakarma*“, činnost bez lpění na jejím výsledku, jelikož čin i výsledek byly odevzdány Pánovi. Vnitřní *sádhana* je *dhjána* a *samádhi*. Ve védátské terminologii se jí říká *nididhjášana*. Naslouchej a medituj nad tím, čemu jsi naslouchal – tyto dva stupně jsou základem *nididhjásaný* neboli vnitřní koncentrace. Bez nich není možné dosáhnout *dhjány* (meditace).

To je význam *átmasamjamy*, ovládnutí smyslů, jejich odpoutání od vnějšího smyslového světa, stažení mysli z vnějšího světa. To je cílem života – poznat *paramátmana* a dosáhnout osvobození. Pro člověka nemůže existovat žádný jiný cíl. Člověku nebyl dán život proto, aby si stavěl chaty, nabýval panství, shromažďoval bohatství, plodil děti, získával diplomy nebo vyšší společenská postavení. Na tom nezávisí jeho velikost. Hlavním úspěchem v životě je dosáhnout trvalé blaženosti, trvalého úniku ze žalu a neklidu.

„*Šrnavantu višvé amrtasja putráh!*“ zní volání. „Slyšte, ó děti nesmrtelnosti na celém světě!“ To je výzva. Dědictví nesmrtelnosti musí být poznáno a zažito, musí být získáno zpět. Musíte odstranit pouta jména a formy, jsou to pouta spředená jen ze snové substance. Jsou proměnná a dočasná, nejsou pravými charakteristickými rysy *džívy*. Pravá moudrost spočívá v poznání, že člověk je čistou blažeností, blažeností trvajícím z minulosti přes přítomnost do budoucnosti. Krátký únik ze zármutku a kousek radosti na malou chvíli, to nejsou známky skutečného osvobození.

„Jestliže hledáš trvalý, opravdový a ryzí stav blaženosti, musíš se přimknout ke mně,“ pravil Kršna. „Ardžuno, kdokoli, potom co se ke mně přimkl, bude konat duchovní cvičení se záměrem se osvobodit od stáří a senility, pozná o *brahma*, o *karmě* a *átmanu* všechno, co je k poznání. Já jsem Pánem *adhibhúty*, *adhidaivy* a *adhijadžni*, a budu-li takto uctíván, uctívající si vypěstuje vyrovnanost a plnou vládu nad vrtošivostí mysli. Kromě toho bude takový člověk na mne stále

myslet a nezapomene na mne ani v poslední chvíli svého života. Z toho důvodu se i on ke mně dostane, to znamená, že se mnou splyne.

Ardžuno, každý by se rád vyhnul stáří a smrti. Obávat se jich je lidské. Ale k čemu je pouhá obava? Jednání a chování člověka by mělo být v souladu s jeho kýženým cílem. Bude-li mít upřímnou touhu a pevnou víru a odevzdá-li se plně Pánovi, paprsky jeho milosti rozpustí mlhy smutku. Na druhé straně, pokud vkládá svou důvěru v předměty tohoto světa, nebude konec zármutku, který mu z toho vyplyne. Nikdo jiný než Pán ho také ukončit nemůže. Služte Pánovi *máji*, návrháři říše snů, nikoli samotným snům. Jak může připoutanost k iluzím přinést něco jiného než zklamání? Jak může sledování takových cílů přinést radost? Nezískal-li někdo radost a nevyhnul-li se žalu, jak může dosáhnout osvobození?“ tázal se Kršna.

Ardžuna ho přerušil a řekl: „Takový člověk tě nemůže dosáhnout, Kršno? Říkáš, že zármutek musí být přemožen dříve, než tě někdo může dosáhnout. Nuže, co je původem toho zármutku? Jak tedy na něj? Z čeho vzniká? Jak ho člověk může přemoci, když nezná jeho původ a vývoj? Prosím, pověz mi, jak tento zármutek vzniká v lidské mysli.“

Kršna ráčil hned odpovědět: „Poslyš, Ardžuno, zdrojem všech druhů zármutku je nevědomost, *adžňána*. Nyní se mě můžeš ptát, co je zdrojem nevědomosti? Povím ti to. Je to ztotožnění se s tělem, iluze, že jsi tělo. To lze odstranit jen správným poznáním. K odstranění tmy je zapotřebí světlo. Tmu nemůžeš odstranit zastrašováním, ani modlitbou, prosbou či protestováním. Pokud

není rozsvícené světlo, tma neustoupí, ať se snažíš sebevíc. Ani *adžňána* nezmizí jen proto, že si to budeš přát. Když si jednou uvědomíš podstatu a důsledky této vlastnosti, pravda vyjde jasně na povrch a zármutek zmizí. Když zmizí *adžňána*, zmizí i žal. Proto se připoutej ke mně, získej světlo pravého poznání a vykroč na cestu oproštěnou od žalu.“ Tak pravil Kršna.

Tu hned Ardžuna namítl: „Kršno, doposud jsi mluvil o cestách, po nichž tě můžeme dosáhnout. Když teď na konci toho všeho sem vrhneš dělovou kouli, jak tomu mohu kdy porozumět? Vždyť jsi mi k tomu ani předem neudělil trochu schopnosti! Prosím, učíš mě šťastným tím, že mi tento bod podrobněji vysvětlíš, abych tě mohl následovat a dosáhnout.“

Kršna odpověděl: „Poslyš, drahý švagře! Mému tajemství porozumíš, až budeš mít jasno, co znamená *brahma*, *adhjátma*, *karma*, *adhibhútam*, *adhidaivam* a *adhijadžňam*. A ještě jedno ti řeknu: kdokoli porozumí mému tajemství, ten mne dosáhne.“

„V tom případě, můj Pane, pověz mi o prvním z nich, o *brahma*,” zvolal Ardžuna.

„*Akšaram brahma paramam*, Ardžuno!“ – *Brahma* je nazýván *akšara*, což je *param*. *Akšara* znamená bez zničení (*kšara*) neboli nezničitelný. Název *brahma* je odvozen od téhož slovního kořene jako „velký“, „obrovský“ atd. Můžeš se ptát, jak veliký. Odpověď zní: větší než cokoli, co nazýváš velikým. Slovo *akšara* má ještě jeden význam, a to všudypřítomný, imanentní ve všem. *Brahma* není jen *akšara*, jak jsi již zaznamenal, je *param akšaram*. Co to znamená? Že je to takový druh *akšary*, který se vymyká času, prostoru a chápání, nepoznatelný prostřednictvím kterékoli kategorie a všech kategorií dohromady; nikdy ho neubývá a nikdy nekončí; je *param akšaram*, nejvyšší nezničitelný, nepopsatelný.

Cílem lidstva je dosáhnout tohoto *brahma*. *Akšaram* a *brahmam* znamenají jeden a tentýž cíl. Označují aspekty *saguna* (ve formě) a *nirguna* (bez tvaru) jedné a téže pravdy. *Akšara* také značí písmeno, *pranavu* Óm, jež je symbolem *brahma*. Proto se to nazývá *akšara para brahma* jóga (věčná neměnná nejvyšší jóga). *Brahma* má dvě přídavná jména: *paramam* a *akšaram*. *Akšara* označuje *pranavu* a zároveň *máju*. *Májá* zahrnuje i *pranavu*. Obě mají atributy, jsou vymezené, *saviséša*. *Brahma* oproti tomu je *nirviséša*, nevymezený, bez atributů, čistý a svou vlastní podstatou. Kdo toto pochopí, ten mě dosáhne.

Nyní přejděme k druhému bodu. Je to *brahma*, co sídlí v každém těle ve formě „Já“. Ve skutečnosti je každé tělo zavěšeno na jsoucnu, nazývaném „Já“. V těle každá jeho část, každý orgán vykonává svůj zvláštní úkol. Každý ze smyslů zprostředkuje styk s jedním druhem vjemů z vnějšího světa a předává o něm informace. Ale v každém těle září „Já“, které je za všemi smysly a nad nimi, i když s nimi spojené. Je-li tento vztah přerušen, vše se změní v nehybnou materii!

Pokud energie Já protéká smysly, mohou smysly plnit jim přidělené úkoly. Jedná se o sílu *adhjátmam*, kterou není možné poznat bez značného úsilí. Do malé míry ji můžeš poznat jen s používáním nejostřejšího rozlišování. *Brahma* je jsoucno *Tat* a *adhjátmam* je jsoucno *tvam*. Abych Ti to lépe objasnil, považuj tato dvě jsoucna za zjev a charakter, za formu a materii. *Brahma* je forma, *adhjátmam* je materie,” pravil Kršna.

U toho se chvíli pozdržíme. Šástry popisují *brahma* jako *sat-čit-ánanda*. To je označení použité ve védánském názvosloví. Nazývá se také *asti-bháti-prijam*. Jsou oba názvy totožné, nebo znamená každý něco jiného? *Sat* znamená to, co trvá v minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Tentýž význam

vyjadřuje slovo *asti*. *Čít* znamená to, co má o všem vědomí. Tentýž smysl má slovo *bhāti*. *Ánanda* je nekonečný zdroj blaženosti a totéž znamená *prijam*. Všechny tři jsou přítomny v každé lidské bytosti, ba co víc, i v každém zvířeti a ptáku.

Vezměme první z nich – *sat*, tím se nám celá věc objasní. Tělo dříve nebo později podlehne zkáze. Každý je si toho vědom, není člověka, který by tento základní fakt neznal. A přesto se každý obává smrti! Nikdo smrt nevíta a nechce se s ní setkat. Smrt je neodvratná. Musíte se s ní setkat, i když ji nevítáte a snažíte se jí vyhnout. Všechno, co se narodilo, musí jednoho dne zemřít, i když se nikomu nechce umírat.

Kde najdeme klíč k tomuto paradoxu? Uvědomte si jedno: co je to, co nevíta smrt? Co se setkává se smrtí? Co odchází a co zůstává? Odpověď zní: umírá tělo, to, co odpadá, je tělo. Co neumírá, je *átman*. Jenže vy se sami klamete myšlenkou, že je to *átman*, že jste to „vy“, kdo umírá. *Átman* nemá se zrozením a se smrtí nic společného. Tělo zakusí smrt. *Átman*, jenž je *nitja*, *satja* a *nirmala*, věčný, pravdivý a čistý, neumírá. Chci tím říci, že vy jste *sat*, vaše přirozená podstata je *sat*. *Átman* je „dítě nesmrtelnosti“, nikoli *déha*, tělo. Tím *sat* je *átman*, ne tělo.

Vy jste *sat*, vy jste *átman*, jsoučno, které nepodléhá smrti. *Átman* se nachází v každé tělesné schránce, a proto každá bytost pociťuje sílu tohoto *sat* v podobě věčného, neměnného bytí. To je jasné a neklamné.

Jako druhé vezměme *čít*, sílu, která vás pudí všechno poznávat. Každý člověk dychtí po poznání všeho, co se mu objeví ve vědomí. Klade otázky jako: „Co to je“ a „jak k tomu došlo?“ Těch, kteří skutečně uspějí v poznání, může být jen několik málo. Jiní mohou sice mít horlivost, ale už nemají vyrovnanou inteligenci, potřebnou k tomu, aby vytrvali a zvítězili. To však není rozhodující. Rozhodující je žízeň a horoucnost.

Představte si malého chlapce, kterého vezmete do tržnice, na bazar nebo na výstavu. Zjistíte, že dítě neprojde jen mezi stánky a nebude jen pozorovat, co je po obou stranách vystavováno. Neustále se bude vyptávat dospělého, který ho vede za ruku, co je to a co ono. Ať už to bude něco, co potřebuje, nebo něco, co přesahuje možnosti jeho chápání, proud jeho otázek nevyschne.

Uvědomte si vnitřní význam tohoto hladu po poznání. Je to *čítšakti* (síla vědomí), která se takto projevuje. Není její vlastností nechávat něco na pokoji. Nedá pokoj, dokud není dosaženo poznání. Proto se tento hlad projevuje v podobě proudu otázek. *Čítšakti* září samo o sobě a má moc ozářit i nehybné věci. Proto v člověku tyto vlastnosti září a objasňují mu věci v jeho vědomí. To stačí jako důkaz, že člověk v sobě má princip inteligence neboli *čítšakti*.

Nyní ke třetímu bodu – k *ánandě*. I zvířata a ptáci touží po radosti, aniž by jim to někdo našeptával nebo je k tomu nutil. Ze všech sil se jí snaží dosáhnout. Nikdo si nepřeje žal nebo bolest. Vše možně se snaží se jim vyhnout nebo je ukončit, pokud zármutek nebo bolest byly nevyhnutelné.

Co se týká člověka, není zapotřebí dále to rozvádět. Člověk hledá nepřetržitě radost ve všem, co dělá a podniká. Nikdy, nikde, v žádném stadiu svého života si nepřeje smutek. Za svoje štěstí a štěstí svých bližních prosí při jakékoli bohoslužbě a zpěvu *bhadžanů*, při každém svatém slibu a výkonu jakéhokoli obřadu, při každé poutní cestě nebo obětním daru za účelem získání duchovních zásluh. Proč? Protože i když je nemocné tělo a lékař předepíše lék, aby ho uzdravil a scelil, člověk chce, aby lék byl sladký, uklidňující a příjemný!

Co je kořenem tohoto přání? Člověku je vrozená šťastná povaha, *sukhasvabháva*. Jeho základní přirozeností je blaženost, ne vlastnosti těla, v němž přebývá. Pocit štěstí je *átmanu* vlastní. Proto se nikdo nediví, když jsi šťastný. Nikdo není zvědavý, proč jsi šťastný, protože je to pro tebe přirozené. Údiv vzniká jen při spatření něčeho nového, co dříve nebylo. To, co člověk vidí každý den, nevzbuzuje zvědavost. Zvědavost nastupuje jen tehdy, když se vašemu pohledu naskytne něco nepřirozeného.

Například dítě v kolébce se směje, když zacinkají zvonečky nebo chrastítko, s kterým si hraje, nebo má příjemný pocit z něčeho, co mu dělá dobře. Nikdo se tomu nediví, nikomu to nedělá starost a nikoho to nezneklidňuje. Když ale dítě, které se při hraní smálo, najednou začne křičet a plakat, každý, kdo to uslyší, přispěchá ke kolébce a jako posedlý začne prohledávat postel a lůžkoviny, aby zjistil, co způsobilo takový rozruch. To je všeobecná zkušenost každého, kdo má co dělat s dětmi. Nikdo si nedělal starosti a nezjišťoval, proč dítě bylo šťastné, ale když zaplakalo, všichni hledali příčinu. Proč? Protože *ánanda* čili radost je jeho přirozeností; žal je nepřirozený, v rozporu s jeho vnitřním uspořádáním.

To ale není ještě celá pointa, je zde ještě něco. Vezmeme jiný případ z všeobecné zkušenosti. Je-li nějaký váš přítel nebo příbuzný šťastný a majetný, nikdo se neobtěžuje zeptat se ho, proč je šťastný. Lidé si ho nevšímají a nikdo ho nebude obtěžovat otázkami týkajícími se jeho osoby. Když ho však stihne neštěstí a on bude smutný, začnete si dělat starosti a jeho zneklidňovat. Proč? Protože štěstí je přirozené, očekávané a nikoho neudivuje. Je totiž přirozeností *átmana*, jímž každý je. Proto člověk touží po trvalém štěstí a blaženosti.

Tyto tři vlastnosti *sat*, *čit* a *ánanda* jsou jádrem existence každé bytosti. Proto je to sám Pán, kdo pózuje jako *džíva* a v této roli si hraje na jednotlivce. Kršna tento vnitřní význam podrobně rozváděl, aby Ardžuna porozuměl vztahu *brahma* a *adhjámam*, to znamená totožnosti obou s ním.

Potom prosil Ardžuna, aby mu podrobně vysvětlil třetí námět, tj. *karmu*. Kršna byl připraven mu vyhovět. „Ardžuno,“ začal, „omezení, které je nutné pro stvoření, udržování a rozpuštění tvorů, se nazývá *karma*. Pohyblivé i nepohyblivé, všechno jsou jsoucna. Samotný čin záměru tvořit je *karma*, prvotní *karma*, která ještě teď všechno všude aktivuje. Celý tento vesmír a pohyb, neklid a aktivita v něm jsou přímými následky prvotní *karmy*, mého záměru. Tak dlouho, jak bude trvat mé rozhodnutí, poteče proud *karmy*. Nemůže nikdy vyschnout, dokud tomu nebudu chtít. Co se týče vás, jste pouze vtahováni do této záplavy, neboť jste jen proudy v tomto přívalu, nebo jen vlny či jeho zčeření. Má vůle podnítila veškerou *karmu*, a proto *karma* konaná ve shodě s mou vůlí se stává částí mne.

KAPITOLA 15

„*Karma* je z mé přirozené podstaty, Já se projevuji jako *karma*,“ prohlásil Kršna k Ardžunově velkému údivu. Jasně konstatoval, že všechna *karma* je božská, z jeho božské esence! „Postačí, budeš-li vědět, že *brahma*, univerzální *átman* a individuální *karma* jsou všichni tři ve mně. Toto poznání ti udělí osvobození, o ostatní se nemusíš starat,“ prohlásil Kršna jako by se tím chtěl vyhnout další diskusi. Bylo jasné, že Kršna chtěl vyjet s válečným vozem do nepřátelských řad a zahájit boj, neboť čas kvapil.

Ale Ardžuna byl neodbytný, byl prostě jiný než obyčejní lidé. Ti by s Kršnou nebyli diskutovali ani tak dlouho. Kdyby Kršna řekl: „O zbytek se nestarej,“ přestali by si dělat starosti. Ale Ardžuna byl správným tazatelem pro Kršnu a Kršna správným učitelem pro Ardžunu. Právě, že jsou *nara-Nárájana* (člověk a Bůh), že ano? Proto je tento dialog tak případný, cenný a zajímavý.

Ardžuna nebyl spokojen ani ochoten nechat to tak. Kršnovo ujištění nepřijal. „Pověz mi o ostatních třech, můj Pane,“ prosil. „Zachraň mě ze zmatku pochybností,“ modlil se. „Odstraň temnoty a odhal mi svou skutečnost,“ naléhal. To Kršnu poněkud obměkčilo. Láskyplně Ardžunu pohladil po zádech a odpověděl: „Nebud' smutný, všechno ti povím. *Adhibhútam*, o němž jsem se zmínil, zase není tak moc spletitá otázka. Je to něco, co může každý pochopit. Vše, co se rodí a umírá, co má formu a jméno (*rúpa* a *náma*), je obsaženo v *adhibútam*.

Jinak řečeno, *adhibhútam* je *apará prakrti*. Všechny vtělené věci zde i onde, a vůbec všude, jsou *adhibhútam*. Přesto se neodlišují ode mne,“ pravil Kršna. Významně se odmlčel a ve výkladu dále nepokračoval!

Pánovy cesty zná jen on sám. Nikdo jiný jejich smyslu a účelu neporozumí. Všechna snaha rozmotat jejich záhady je neplodná. „Nejsou ode mne odlišné!“ Při těchto slovech Ardžuna údivem ztuhl. Byl obtížen pochybami. Jeho inteligence se zamlžila. Jeho přesvědčení bylo otřesené. Pochybnosti se mu v hlavě rojily ve strašlivém sledu. Proč tak trpěl? Co bylo příčinou tak velkého rozrušení?

Potom, co Kršna prohlásil: „Já jsem *sat-čit-ánanda*, jsoucno věčné pravdy (*satja-nitja*),“ a dále: „Zůstávám nedotčen smrtí, úpadkem a zkázou,“ učinil zdrcující přiznání, že je také tím dočasným, pomíjejícím tělem (*déha*), které podléhá rozpadu! To bylo příčinou všeho zmatku v Ardžunově mozku! Tato protichůdná prohlášení by zamotala hlavu každému. Kršna se při pohledu na Ardžunova muka zasmál.

Jelikož neměl v úmyslu působit další zdržení, a protože znal příčinu Ardžunova dilematu, pustil se Kršna hned do odstraňování pochybností. „Proč se cítíš ztracený, Ardžuno? Jsi ohromen, protože jsem řekl, že jsem i krátce žijícím tělem (*déha*), vid'? Obyčejným lidem toto prohlášení jistě způsobí šok. Budou reagovat tím, že zavrhnou tento nápad, protože je těžké oba výroky skloubit. Tělo,

kteří je dočasné, přechodné a pomíjivé, je se mnou spřízněné, neboť já jsem základ, z něhož vzniklo. Beze mne by žádné tělo (*déha*) nebylo. Lépe ti to osvětlí, když shrnu fakta o jeho vzniku. Vyslechni líčení o vzniku těla, to ti záhadu objasní. Tělo za svůj vznik vděčí v první řadě potravě (*anna*), kterou rodiče konzumují, že ano? Odkud přichází tato potrava? Z prvku země, z obilí a jiných živin, vyrostlých z půdy. A země? Ta pochází z elementu *prthví* (země). *Prthví* se vyvinulo z elementu vody, *džalatattvam*. Půjdeme-li o krok zpátky, zjistíme, že voda vznikla ze živlu ohně (*agni*), *agni* z *váju* (větru), vítr z *ákáši* a *ákáša* z *máji* nejvyššího Božství! Tato *májá* je pouze mým oděvem.

„Oděv, do něhož jsem se ze své vůle zahalil, se stal *ákášou*, *ákáša* se proměnila ve *váju*, *váju* v *agni*, *agni* v *džala* a *džala* v *prthví* neboli zemi. Země vydala zrno k obživě a z potravy se vyvíjelo tělo! Z toho jasně vyplývá, že i *déha* jsem já. Proč o tom pochybovat?

Proto, jak jsem již řekl, já jsem i *adhibhútam*, stejně tak, jako jsem *brahma*, *adhjátma* a *karma*. Příčina je totožná s následkem. Já jsem prvotní příčinou, a proto jsem i všemi těmito jevy. Já jsem *paramátman*, všechno ostatní je *ádhideiva*. V každé jednotlivé citadele neboli v každém těle tkví božská osobnost, nazývaná *hirañjagarbha* (zlatý zárodek, prvotní příčina). Tak jako člověku slouží smysly, zlatému zárodku slouží *ádhideiva*.

Snad budete chtít vědět, jakou roli hrají *ádhideiva*. Představuje božstva, která slouží svatým účelům. To znamená, Súrja dává světlo oku, božstva čtyř světových stran oživují uši, Indra motivuje činnost rukou. Tato a ještě další božstva zastávají funkci smyslů *hirañjagarbhy*. Ať je *sádžaka* jakkoli vynikající, ať dosáhl sebevyšší prominence, toho nejvyššího může dosáhnout jen prostřednictvím *hirañjagarbhy*. *Hirañjagarbha* je vskutku nejvyšší Božství. Mezi těmito dvěma není rozdíl. Je to jasné, Ardžuno? Já jsem právě tak *ádhideivam*, jako jsem *adhibhútam*, a stejně tak jako jimi jsem *brahma*, *adhjátma* a *karma*. Všechny jsou plně božské.

Nyní o dalším jsoucnu – *adhijadžňam*. I to jsem já! Toto je jsoucno, které stravuje radost a žal, výsledky rozličné *karmy*, kterou si lidé připravili svou činností. Já jsem ten, který prostřednictvím smyslů všech bytostí přijímá zvuk, dotek, formu, chuť a čich (*šabda*, *sparsa*, *rúpa*, *rasa*, *gandha*), princip *adhijadžňam*! Nejsem jen *kartha*, jsoucno odpovědné za *karmu*, jsem také *bhóktá* (uživatel), jsoucno, pro které je *karma* prožívána – příjemce jejího ovoce. Jsem nejen dobrodincem, ale také uživatelem dobrodiní.“

Je jasné, že Kršna mohl otevřít Ardžunovi oči a objasnit mu tuto pravdu, skutečnost, že je také *adhijadžňam*. Avšak lidé s obyčejným intelektem nemusí pochopit její hlubší smysl. Usnadní to několik příkladů ze života. Chcete-li větrák, zapnete větrák; potřebujete-li světlo, rozsvítíte lampu; když se chystáte vařit, zapnete sporák; potřebujete-li oslovit velké shromáždění, opatříte si mikrofon a tlapače a zapnete je. Nebo když potřebujete něco vytisknout, stisknete tlačítko tiskárny. Pokud to všechno budete považovat za oddělené úkony, zjistíte, že spolu nesouvisí. Světlo a vzduch, teplo a zvuk nemají nic společného, mohlo by se zdát, že jsou ve všech ohledech odlišné. Ale *kartha*, hybatel, je pro všechny stejný, tj. elektrický proud. Projevy a vyjádření mohou být různé, ale základ, motivace, skrytá síla, podstata je táž.

Stejně jako elektrický proud, nejvyšší Božství působí skrze všechny nástroje a uděluje následky každé aktivity každého nástroje. Je dárce (*dátá*) všech karmických následků (*sarva karma phala*). Stejně jako elektrický proud, On je vnitřním hybatelem všech bytostí (*sarva bhútántarátmá*). Jelikož aktivuje všechnu *karmu*, je nazýván *adhijadžňam*.

„Sedmý bod je *pranava*, která, je-li vyslovena v okamžiku smrti, propůjčuje splynutí se samotným

akšaraparabrahma!" Jakmile Kršna vyslovil tato slova, Ardžuna ho hned poprosil o podrobnější rozvedení tohoto bodu, aby mu jasně porozuměl. Kršna mu rád vyhověl. „Okamžik smrti není někdy později v budoucnosti, ale hned teď, tento okamžik!“ Každá minuta může být „okamžikem smrti“. Proto je každá minuta „poslední“. Každý okamžik má být naplněn *pranavou*. Osud člověka po smrti je utvářen myšlenkou, která převládala v čase umírání. Tato myšlenka je základnou, na níž je vybudováno další zrození. „Kdokoli v této době pamatuje na mne, dosáhne mé slávy, dosáhne mne samého,“ prohlašuje Kršna. Proto by měly všechny *karmy* člověka, všechno jeho úsilí a veškerá *sádhana* směřovat k posvěcení onoho osudového okamžiku. Všechna léta života musí být věnována disciplíně, která v onom okamžiku dá vyvstat myšlence na Nejvyššího (*parama*) nebo na *pranavu*.

Co se musí odložit, je *déha*, fyzická schránka; co je třeba získat, je *parabrahma*, univerzální absolutno. *Déha* má vaši realitu, vaši podstatu (*svarúpan*), nezničitelnou, nesmrtelnou pravdu a věčnost (*satja*, *nitja*), které nelze odložit. Tato realita je jsočno, nazvané *átman* nebo *paramátman*, což je jedno a totéž. Protože tím jste, nemůžete to odložit. Odkládání těla lze přirovnat k přestěhování se z domu, který jste nějakou dobu obývali, a narození vstupu do nového. Oba tyto činy jsou fyzického rázu a netýkají se *átmana*, Ardžuno! *Átman* ani nevchází, ani nevychází. Těm, kteří se lopotí v klamu *déhatattvy*, *átman* nemůže být odhalen. *Déhatattva* podléhá rozkladu a smrti. Proto důležitější než porozumět šesti bodům, o nichž jsem prve hovořil, je znát důkladně *pranavu*, jež je tak mocným prostředkem k dosažení osvobození. Všechna dlouhá léta života by se měla využít k tomu, aby při odkládání těla byla mysl soustředěná na *pranavu*. Když si říhnete, cítíte chuť jídla, které jste požili; vaše poslední myšlenka ukáže, jakou potravou jste se živili.

„Tvůj pokrok (*sadgati*) je v souladu s tvou duchovní praxí (*sádhana*); tvůj pokrok jde ruku v ruce s tvou praxí. Až se budeš zbavovat těla, uvědomuj si nutnost soustředit mysl na svaté myšlenky, což znamená ponořovat se do svatého myšlení v každém okamžiku života.“

Nyní se Ardžuna otázel: „Ó, Pane, znamená to, že, chce-li člověk docílit svatých myšlenek v posledních chvílích života, musí začít usilovat už od tohoto okamžiku? Není možné, že by nám přišly, až ta chvíle nastane?“ Pán si byl vědom jeho pochybností a odpověděl: „Zdá se, že je tvá inteligence značně otupělá, neboť váháš přijmout nutnost rozvíjet svaté myšlenky hned, od této chvíle. Ardžuno, mysl je třeba k návyku vycvičit pomocí tak zvané *abhjásajógy*, disciplíny stálého opakování. Mysl se musí cvičit vyhýbat se ostatním myšlenkám a soustředit se vždy pouze na Pána. Jen tak můžeš dosáhnout *paramapuruši*, nadduše – nejvyššího ducha. Pokud mysl systematicky neučíš a necvičíš, nevzpomene si v posledním okamžiku života na *paramapurušu*.

Pravděpodobně se mne zeptáš proč. Nuže, vezměme tvůj případ. Ty jsi schopen použít těchto zbraní útoku i obrany v nastávající bitvě, protože ses dlouhá léta učil umění s nimi bojovat, že ano? Mohl bys je s jistotou použít teď, v tomto okamžiku, bez předchozí přípravy? Bylo by to vůbec možné? Na *kšatrijovi* bude požadováno, aby jednoho dne použil svých zbraní, proto se od dětství učí umění bojovat, aby v případě naléhavé nutnosti byl připraven.

Podobně, ať je to cokoli, s čím se člověk za celý život nesetkal, jedno je jisté: určitě se setká se smrtí. Proto se musí každý cvičit, aby v té době zaujímal postoj pro něho nejvýhodnější. Jinak jeho život bude prohraný a zbytečný. Člověk, který na toto vyvrcholení života není připraven, musí vytrpět takový osud, jaký ho stihne. Nikdo nevkróčí na bitevní pole proto, aby utrpěl porážku. Stejně tak nikdo dobrovolně nepřijme pád; každý hledá pokrok. Není proto moudré usilovat o takový konec, který bude ve vašem nejlepším zájmu? Každý člověk by měl vážně učinit první kroky k osvojení si myšlenky na sedmý bod, na *pranavu*, v poslední chvíli života. Kdokoli umře s touto myšlenkou, mě dosáhne,“ pravil Kršna.

To je esencí Gíty. Neboť cílem všeho lidského konání je dosáhnout vrcholu pokroku, či ne? To ho nutí zabývat se modlitbou, odříkáváním manter (*džapa*), meditací (*dhjána*), zbožňováním (*árčana*) a askezí (*tapas*). Ti, kteří svou víru vložili v tyto činnosti, nesmí při jejich konání nikdy ztratit z očí cíl.

Kršna řekl, že v okamžiku smrti je nutné vzpomenout si na Óm neboli *pranavu*. V souvislosti s tímto výrokem je třeba osvětlit některá hlediska, neboť je mnoho těch, kteří tvrdí, že *pranavu* smějí opakovat jen někteří, zatímco ostatní na ni nemají nárok. To je nesprávné. K tomuto klamnému závěru dospěli proto, že neznají pravdu. Vycházejí z mylného přesvědčení.

Gíta se nezmiňuje o té či oné skupině lidí. Kršna prohlašuje „kdokoli“, bez jakéhokoli kvalifikujícího slova, omezujícího výrok na jednu třídu nebo jedno pohlaví. Kršna ani neřekl „kdo si zaslouží a kdo si nezaslouží“, „kdo je oprávněn a kdo neoprávněn“. Kršna pouze řekl, že před meditací o *pranavě* (pouhé přivolání v paměť nestačí), je třeba projít některými předchozími disciplínami, jako je ovládání smyslů, soustředování mysli atd.

Neboť když mysl těká od jedné představy ke druhé, jak může prospět pouhé produkování zvuku Óm hlasivkami? Zvuk nepomůže k dosažení osvobození. Napřed je třeba zkrotit smysly a myšlení zaostřit do jediného bodu, aby byla pochopena boží sláva. Proto Pán doporučil člověku věnovat se od narození do smrti hledání pravdy. Budete-li místo toho odkládat *sádhanu* na poslední chvíli, budete se podobat studentovi, který poprvé listuje v učebnici těsně předtím, než vkročí do zkušební místnosti! Jestliže žák má celý rok před sebou a zanedbává učení, jak přímo od učitele, tak ze svých poznámek z přednášek nebo z knih, jak mu může něco vlézt do hlavy, vidí-li knihu poprvé v den zkoušky? O takovém studentu lze říci, že je zdatný jedině v lenosti.

Žádný strom neponese ovoce v okamžiku, kdy ho zasadíte na svůj dvorek. Abyste toho dosáhli, musíte ho po dlouhou dobu pečlivě pěstovat, že ano? Podobně, abyste dosáhli v čemkoli výsledku, musíte bez přestávky pozorně následovat přípravné disciplíny. Nikdo se k ovoci nedostal bez bdělosti a vytrvalosti.

Toho si *sádhaka* musí být stále vědom. Jeho touha musí být odvedená od „jak se narodit“ k „jak zemřít“! Neboť narození závisí na tom, jaká byla smrt. Smrt je první, narození následuje později. Lidé věří, že člověk se rodí proto, aby zemřel, a umírá proto, aby se narodil. To je nesprávné. Rodíte se, abyste se již více narodili, a umíráte, abyste již více neumírali. To znamená, že člověk, který umírá, musí umřít tak, aby se už nenarodil. Poté, co jste jednou umřeli, neměli byste se již narodit, abyste se už se smrtí nesečkali. Smrt je nevyhnutelná, pokud jste se narodili, proto se vyhněte narození, a vyhněte se smrti.

Sádhaka by tedy neměl aspirovat na dobré zrození, měl by chtít dobře zemřít. Můžete se výhodně narodit, do dobré rodiny a za velmi prospěšných okolností, ale pozdější *karma* vám nemusí umožnit dobrou smrt. Bude-li proto vaším cílem dobrá smrt, můžete se vyhnout trápení nového zrození a opětovného podrobení se smrti.

Každý narozený člověk by měl mít stále na zřeteli svůj konec. Pěstujte dobré návyky v myšlení a jednání, aby váš konec byl doopravdy slibný. Dosažení takového konce je neomylnou známkou, že jste získali boží milost.

Sái inspiruje

Je pravda, že mléko obsahuje máslo, sezamová semínka obsahují olej a že třtina dává cukr.

Máslo ale nelze získat jen tím, že budete mléko držet v ruce. Když lampu naplníte sezamovými semínky, knot nezapálíte a když začnete třást cukrovou třtinou, nezačne vám vypadávat cukr. Když položíte sladkosti na talíř před sebe a budete 108krát opakovat „sladkosti, sladkosti...“, zakusí váš jazyk jejich sladkost? Podobně studujete mnoho svatých knih a recitujete mantry a védy. Je zřejmé, že čas takto strávený se stává svatým, ale tato činnost vám nepomáhá proměnit vaši práci do oběti, kterou může Bůh přijmout. Uvádíte do praxe nejméně jedno procento toho, co čtete nebo recitujete? Pouhé čtení a opakování vás neosvobodí z cyklu zrození a smrti.

**Bůh musí být zasazen hluboko do mysli,
všudypřítomný Bůh musí být usazen do chrámu v srdci,
musí proudit s krví v žilách.
Bůh musí být vizualizován skrze vnitřní zrak.**

Promluva ze 7. 10. 1981

Tělo je obalem božské jiskry a vy o něj musíte pečovat do doby, než je jeho účel seberealizace naplněn. Péče a výživa těla by ale neměla zastínit pozornost, kterou vyžaduje mysl, její očištění a podmanění.

Nyní je tělo vyživováno snídaní ráno, obědem v poledne, svačinou ve čtyři a večeří večer. Tělo je vůz a mysl je kůň, který ho táhne. Kůň ale nedostává žádnou potravu, ačkoli je hodnotnější, než vůz. Dejte mysli a rozvoji mysli důležitost, kterou zasluhuje, pouze tehdy bude život smysluplný. Mysl musí být zdravá a srdečná, radostná a klidná, prostá stresu a starostí. Můžete ji udržovat šťastnou opakováním svatých jmen a konáním vznešených činů, které pomáhají blahobytu všech.

To vám přinese neutuchající radost.

Promluva z 14. 1. 1964

Bez jiskry lásky není života,

i šílenec něco nebo někoho miluje. Musíte si uvědomit, že tato láska je odrazem Boha.

To je vaše realita, poznejte ji jako Pána, sídlícího v srdci.

Bez pramene lásky, bublajícího v srdci, nebudete vyzváni k lásce. Rozpoznejte ten pramen, spoléhejte na něj víc a víc, na jeho možnosti, pokuste se jím zavlažit celý svět.

Odhodťte všechny vlivy ega.

Neočekávejte nic odměnou od těch, ke kterým ho rozvinete.

Satja Sái promlouvá, kniha 3, kap. 212, 6. září 1963

„Sádhana Lásky“

je program duchovní praxe věnovaný s Láskou Bhagavánovi Šrí Satja Sáí Bábovi a jeho misi pomoci lidstvu uvědomit si své vnitřní Božství skrze projev božské lásky. Program byl vytvořen pro mládež jako příprava na konferenci mládeže v červenci 2016. „Sádhana Lásky“ je však božská příležitost pro všechny oddané, aby šli po cestě lásky, projevili lásku, kterou jsme, a splynuli s oceánem lásky. Program je zaměřený na praktikování a manifestaci lásky skrze *sádhanu*, je rozdělen do čtyřech kroků sebe-důvěra, sebe-uspokojení, sebe-obětování a sebe-realizace. Každá tato část obsahuje 18 doporučených typů *sádhany* (duchovní praxe). Máme jedinečnou příležitost vykročit na cestu lásky. Naslouchejme svému svědomí a vyberme si z každé části jeden typ *sádhany* a ten upřímně praktikujme a následujme...

SADHANA OF LOVE

<https://drive.google.com/file/d/0B5xxQd39qgXVQ0I0UW15M2MwS0U/view?pref=2&pli=1>

Sathya Sai International Youth Festival (12-14 July 2016)

Sledujte Facebookové stránky festivalu.

Ovládaná pýcha

Promluva Satja Sái Báby na Koleji mladších žáků vzdělávací společnosti v Ándhře,
v Bombaji 30. prosince 1977

Vtělení lásky!

Uvědomění si Boha v nitru nebo Božství v člověku nemůže být předáno druhému ani druhým přijímáno. Je tu stále přítomno, zahaleno závojem nevědomosti. Když zmizí falešný obraz, pravda zazáří v celé své slávě. Podobá se to slunci, schovanému za míjejícím mrakem. Vaší povinností je odstranit tento závoj a dát zazářit slunci vědomí pravdy, aby ozářilo vaše myšlenky, slova a skutky.

Jako rodáci z Ándhry byste měli ctít svou rodnou zem a rodný jazyk. Ale toto uctívání by nemělo vést k znevažování jiných částí světa a jiných jazyků. Buďte pyšní na svůj jazyk a svou kulturu – na tom není nic špatného. Ale nepřipusťte, aby vás tato pýcha vedla k nelibosti vůči jiným jazykům a kulturám. Jazyky, které vyjadřují myšlenky, mohou být rozličné, ale myšlenky, emoce a pocity jsou totožné. Jazyk srdce je týž, ale co přijde na jazyk, může na sebe vzít rozličné formy. Když je známo a uznáno, že Jediný se projevil jako mnohé a že Jediný je znám pod mnoha jmény, opravdu nezbývá místa pro nenávisť nebo neúctu.

Satsang pomůže vypěstovat osvobození od klamu

Postoje snášenlivosti a úcty mohou být pěstovány jen pomocí duchovní cesty. To je jediný způsob, jak docílit míru a harmonie v tomto světě nepřetržitého usilování a nikdy nekončícího zoufalství. Společenství hledačů cesty k Bohu je nutností pro vzklíčení duchovních tužeb a jejich splnění. I u váhavých opozdilců se brzy vyvine živý zájem o duchovní záležitosti vlivem dobré společnosti. Provázek, i když bude jasně bílý, si nikdo nedá do vlasů nebo kolem krku. Ale když jím jsou splétány vonné květy, lidé budou takové girlandy rádi nosit ve vlasech nebo kolem šíje. Kytice květů

propůjčuje provázku toto vysoké postavení.

Balvan, ležící přehlížený a nectěný u cesty, bude obdivován miliony, jestliže bude dotykem sochaře proměněn v chrámovou sochu. Obyčejná krysa domácí, opovrhovaná jako škůdce, se stává svatou, když ji Ganéšovi bohoslužebníci vidí v souvislosti s ním jako jeho povoz. Na druhé straně oheň, ke kterému se modlí lidé jako k Bohu, se stane terčem pro kladivo, když vstoupí do kusu železa. Proto zpíval Šankaráčárja v bhadžanu o Góvindovi: „Společností lidí, kteří mají Boha na mysli, si pěstujete osvobození od klamů, osvobozením od klamů si pěstujete víru v pravdu a vírou v pravdu dosáhnete samotného osvobození.“

Sobectví je korunou všeho zla

My se stáváme tím, co cítíme a činíme. Naše karma nebo činnost utváří naši budoucnost, tak jako utvářela přítomnost. Karma je nejvyšší tvůrce našeho osudu. Proto je třeba vyhledávat

společnost dobrých lidí, aby byla očišťována naše činnost, která by jinak mohla působit jako pouto. Není možné uniknout následkům svých činů. Starobylá učení proto od vás požadují, abyste se „poklonili tváří k zemi před každou činností, kterou podniknete“ s prosbou, aby neublížila nikomu jinému, ani vám.

Jako dítě nesmrtelnosti má člověk nárok žít vznešený život a realizovat svou skutečnost. Lotos se rodí v bahně, vyrůstá ve vodě a umírá, je-li z vody vyloven. Bez vody dlouho nepřežívá. Tak se i člověk rodí do světa, žije v něm a musí v něm existovat. Jistě jste slyšeli rčení: „Každá pocta prokázaná člověku dojde k Bohu.“ Slyšte ještě další prohlášení: „Každé zneuctění člověka dojde k Bohu.“ Je to zákon s takovou platností jako zákon, podle něhož spadne na zem kus látky, který mám v ruce, když rozevřu dlaň. Jen s pomocí boží milosti a posilňován spravedlností se člověk nedostane do neštěstí, ale bude veden po cestě duchovního pokroku, neboť spravedlnost chrání své ochránce.

Pokud člověk žije život věnovaný vnějším radovánkám a vnějším vítězstvím, neunikne před strastí, strachem a starostmi. Jen vnitřní zření mu může přinést blaho. Protože Bůh v nitru je základním zdrojem blaženosti, tak jako sobectví je korunou všeho zla. Člověk musí pěstovat pokoru a uvést své cíle a ideály do správného poměru.

Vy jste pomáhali rozvíjet tento vzdělávací ústav. Musíte tedy klást důraz na všeobecné ideály ve školství. Musíte podpořit ty, kteří hovoří hlasem vnitřního Boha, a ne pouze ty, již hovoří jazykem kraje Ándhra. Ti dodávají potravu pro žaludek, ale radost pro oči a blaženost srdci dodávají ti první. Člověk není jen tělo; má mysl, srdce, mnoho úrovní vědomí a žízeň po realitě. Mnozí lidé cvičí meditaci, ale důkazy o pokroku v meditaci je třeba hledat v širším rozhledu, větší vyrovnanosti, klidu a zdrženlivosti a větší horlivosti ve službě bližním. Meditace musí odhalit to, co je božské v člověku, a tím dodávat sebedůvěru, sebeobětování a sebeuspokojení.

Proto uspořádejte svůj život tak, aby nebyl nikdo, koho byste neměli rádi nebo kdo by neměl rád vás. Milujte každého jako vtělení téhož božského principu. Dokazujte tyto ideály svým životem mezi obyvateli Maháráštry. Necht' hovoří o lidech z Ándhry jako o lidech, kteří nejsou úzkoprsí a mají vřelá srdce. Tento ústav jste vybudovali ve spolupráci s lidmi z Maháráštry a já jsem šťasten, že mu mohu požehnat a poskytovat mu veškerou pomoc a vedení. Vy jste moji, já jsem váš. Jedná-li se o vzdělávací instituci, mám o ni zvláštní zájem a jsem vždy připraven ji navštívit a požehnat studentům.

Sái inspiruje

Děti bez dobrých vlastností, vzdělávání, bez budování charakteru jako svého cíle, a život bez morálky nemají žádný smysl.

Člověk bez vnitřního klidu a svět bez zářícího měsíce jsou si podobné. Každá věc tohoto stvoření má nějakou výjimečnou vlastnost a vlastní charakteristiky. Pokud se jakýkoli z těchto předmětů vzdá těchto jedinečných vlastností, zničí sám sebe. Například oheň má vlastnost a schopnost hořet.

Voda má schopnost téci. Člověk má vlastnost lidské přirozenosti a zvíře má vlastnost být surové. Když schopnost hořet zmizí, není možné to už nazývat ohněm. Když zmizí vlastnost téci, není to už voda. Podobně když v člověku zmizí vnitřní vize základní lidské přirozenosti, není možné ho nazývat lidskou bytostí. Být lidský je přirozená vlastnost lidské bytosti.

Letní růže na Modrých horách 1976, kap. 2

Ozvěny z celonárodního setkání Sái oddaných, konaného 10. - 12. června 2016 v Praze - Michli

Každým rokem se v Praze koná Celonárodní setkání Sái oddaných, pravidelně v červnu, aby ti, kteří mají Sáiho v srdci, se mohli v NĚm a s NĚm setkávat, zazpívat si, prožít si Sái Vzájemnost, Sái Lásku a poradovat se ze svého láskyplného přátelství.

A tak od 10. 6. do 12. 6. se „hodovalo“ v Domě ochránců přírody na Michelské ulici v Praze. Nikdy nechybí srdečná, radostná atmosféra! Sešlo se nás dost a s láskou jsme uvítali mezi sebou opět Manfreda, koordinátora našeho regionu a dalšího Sái oddaného Benna. Jak řekl Manfred: „Cítím se mezi vámi dobře, jsem tu už doma!“

Zúčastnila jsem se sobotního setkání a mohla zažívat RADOST ze zpívaných bhadžanů, dodávajících energii a pozvedávajících duši k bohu. Vyslechnout si Manfreda, jehož povídání a informace jsou vždycky tak přínosné! Po dobrém obědě od „Křišťáků“ se zpívalo, vyposlechli jsme si moc zajímavé povídání Sái oddaného Benna, o jeho duchovní cestě za Svámím, jakožto hippíka svobodomyšlného ražení, který hledal v šedesátých letech smysl života v Indii i jinde ve světě. Líčil své zážitky se Sáim a vyprávění mělo vtip, svěžest, odlehčení. Poznali jsme dalšího krásného Sái člověka! Díky Sái za něj!

Nu a sobotní den končil hraním si - ona to naše Eliška sama umí a dovede hraní vymyslet i pro ostatní. Pět kroužků po čtyřech lidech mělo za úkol zinscenovat menší scénku, z jejíhož děje by bylo patrné 5 lidských hodnot. Hodnoty, ale nesměly být v ní slovně nahlas vyjádřeny: Pravda, Lásky, Mír, Nenásilí, Správné jednání! No to jsme koukali všichni na tu inspiraci a realizaci. A na to herecké nadání všech. Všichni jsme se projevíli! A smíchu bylo, jéjéj! A potlesku! Sái Bába miluje, když jsou jeho děti veselé a dovádivé a rád jim tohle dopřává.

Písnička BABA YETU, kterou nás učil a i snad naučil Michael se nám moc líbila. Až ji „vypilujem“ bude zpívána s láskou leckde - věřím! S láskou Sái! Je krásná! Večer pak byl táborák, počasí přálo, já už chyběla. I tak jsem Sáimu moc vděčná, že jsem mohla POBYT s ostatními aspoň celou sobotu.

Každý má své starosti, zátěže, když je někdy hůř, vzpomenu si na Sáiho slova: „Proč se bát, když jsem tu já? Odevzdejte se mi! Čekám za dveřmi Vaší duše, abych pomohl a vyslyšel Vaše prosby...“ Ano, neustále nás Svámí přesvědčuje o své blízkosti a milosti své lásky. U mě ranní „malá depka“ se proměnila v celodenní Radost a Harmonii duše! Jen se otevřít a vpustit jej do své duše i srdce svého!

A tak! Děkuji - děkujeme - Svámí - za Tvé svaté ZROZENÍ, které jsme mohli - ve fyzické formě poznat v Puttaparti a které můžeme prožívat neustále, protože stále JSI! Neměnný, Věčný, plný Milosti a Lásky k nám všem na Zemi!

A děkuji také všem organizátorům tohoto setkání, dá to práci a my to všichni víme. Je požehnaná, je sévou pro ostatní! Díky, díky Vám Sái přátelé v Praze!

Óm Sái Rám! Marie

Celonárodní setkání – sdílení zážitků z vystoupení zahraničních hostů

„Tady pod tím stromem už nemůžete bydlet, přijdou monzuny,“ to byla slova Benno, koordinátora německé Satja Sái organizace, když vyprávěl jeden ze svých humorných a pro dnešního člověka až nepochopitelných příběhů. Benno přijal pozvání na národní setkání stoupenců Satja Sái Báby v Česku, které se konalo ve dnech 10. – 12. června v Praze.

Benno se podělil o mnoho svých příběhů ze šedesátých a sedmdesátých let dvacátého století, během kterých strávil několik let v Indii. Indie v té době byla velmi jiným místem, než je dnes. Neměla rozvinutou infrastrukturu, osobní letecká doprava byla teprve v začátcích, tradiční indická kultura ještě velmi zachovalá a výtobytky moderní civilizace jako např. klimatizace neexistovaly. Benno tedy strávil několik let jako „hippie“ v takovémto prostředí. Byl také jeden z prvních lidí ze západu, kteří se dostali do ášramu Satja Sái Báby a měl tedy možnost být u mnoha zázraků, které Satja Sái Bába vykonával, ať už to byly materializace různých předmětů, ale především velké proměny mnoha lidských příběhů. Satja Sái Bába změnil a mění život i Bennovi samotnému.

Ovšem Benno nebyl jediným zahraničním hostem setkání, pozvání přijal již tradičně i Manfred, koordinátor Satja Sái organizace pro region 71, jehož součástí je i Česko. Manfred mluvil o struktuře a významu různých výborů v rámci Satja Sái organizace a o současné situaci v ní. Dalším programem setkání také bylo zpívání duchovních písní, večerní sezení u ohně, videoprojekce s poselstvím Dr. Reddyho, předsedy Satja Sái organizace no a pak především povídání a setkání se stoupenců Satja Sái Báby, kteří často bydlí v různých koutech Česka. Po dvou intenzivně prožitých dnech si mohli účastníci odnést s sebou nejen mnoho pěkných okamžiků, ale také duchovní učení, o němž mluvil Benno. „Ani toto, ani toto, ani tamto, vše jsou jen plující mraky na obloze,“ tedy, že vše na tomto světě pomíjí a věčný je jen Bůh.

Pavel M.

Stránka (nejen) pro děti

Co se skrývá pod povrchem?

Každý den v záplavě všedních událostí jsou tak trochu skryté i velké malé věci - úsměv kolemjdoucího, neznámá dívenka, která vám ve frontě v obchodě pochválí náušnice, mladík, který pomůže starší paní nastoupit do tramvaje...

A stejně tak jsou v následujících větách ukryté některé z dobrých vlastností a lidských hodnot, v každé větě jen jedna z nich. Pokud je ještě nevidíte, tak vám možná napoví, že jsou schované v několika slovech a někdy je potřeba číst i v opačném směru.

1. Děti v naší škole jsou citlivé a vnímavé.
2. Bára dostala velkou čokoládovou bonboniéru a podělila se o ni se všemi kamarády.
3. Možná to zní zvláště, ale v Teplé Vltavě teče studená voda.
4. Pavel každé jaro kope novou túni pro obojživelníky.
5. Pod kamenem v potůčku byli opravdoví raci.
6. Po obědě se dělníci pustili do oprav dalších domů.
7. Jaká asi byla Praha v době Karla IV.?
8. Ideální chyt je tamta malá skalní štěrbin.

Objevili jste všechny skryté vlastnosti?

Můžete nám poslat své řešení na info@sathyasai.cz

AKTIVITY SATJA SÁÍ ORGANIZACE ČR

Kontakty:

Webové stránky: www.sathyasai.cz

Obecné informace: info@sathyasai.cz

Objednání knih, CD a DVD: objednavky@sathyasai.cz

Objednání časopisu: casopis@sathyasai.cz

Přehled plánovaných aktivit SSO v roce 2016:

12. - 14. 7. 2016 Konference mládeže v Indii – Sádhana lásky (viz str. 15-16)
26. - 28. 8. 2016 **Retreat v Krkonoších**, obec Vítkovice, v chatě Eliška, <http://chata-eliska.cz/>
cena ubyt. a zapůjčení kuchyně (vařit si budeme sami) je 200 Kč/1 osoba/ noc.
Těšit se můžete na společné zpívání, sdílení, výlet a další program.
Zájemci hlase se prosím e-mailem na info@sathyasai.cz
26. 11. 2016 Oslava Svámího narozenin
22. 12. 2016 Vánoční setkání

Bližší informace o těchto akcích přineseme v dalších číslech, nebo je žádejte na: info@sathyasai.cz.

Pravidelná setkání v Praze:

Pravidelná bhadžanová setkání každý čtvrtek od 18 hodin

Od začátku dubna probíhají veškeré aktivity pražského Sái centra na adrese:

Domov seniorů Sue Ryder, Michelská 1/7, 140 00 Praha 4 - v sále Zátíší.

Dopravní spojení: Tramvaje č. 6 a 11, autobusy č. 124, 139, 196 - zastávka Michelská.

Více informací na: info@sathyasai.cz nebo na tel. čísle 774 829 043 (Pavel).

Studijní kruh

Vždy 2. čtvrtek v měsíci od 17:00 bude probíhat před bhadžanovým setkáním pravidelný studijní kruh, a to na výše uvedeném místě v Domově seniorů Sue Ryder.

Mimopražská setkání se zpíváním duchovních písní:

Nové Strašecí - 1x měsíčně, každou třetí neděli v měsíci mimo prázdnin od 14 hodin.

Termíny: **o prázdninách setkání neprobíhají.**

Adresa a bližší info: nove.straseci@sathyasai.cz nebo tel. 313 572 933 (Standa a Jindra).

Sái skupina Brno - mimo prázdnin každou první neděli v měsíci od 15 hodin.

Termíny: **o prázdninách setkání neprobíhají.**

Kde: v čajovně na Mendlově nám. 11, čtyři zastávky tram č. 1 od Hlavního nádraží.

Bližší info na tel. 731 737 432 (Týna).

Aktivity služby

Átmaséva v Hohenpriessnitzu v Německu:

K této aktivitě je stále možné se připojit. Bližší info vám podá Tomáš na tel. 776 873 219. K tomuto tématu si můžete též přečíst „Rozhovor s Markusem“ v číslech 113 a 114 časopisu.

Aktivity mládeže

Probíhají občasně schůzky mládeže a různé mládežnické projekty. Pokud byste se rádi zapojili, kontaktujte nás e-mailem na: info@sathyasai.cz.

Vzdělávací aktivity

Evropské Satja Sái vzdělávání – ESSE – Komplexní systém vzdělávání v lidských hodnotách a duchovním učení **pro dospělé**. Více na: info@sathyasai.cz.

Knihovna – knihy, časopisy, audio- a videokazety, CD, DVD v češtině i v angličtině si můžete zapůjčit v Sái centru Praha na každém setkání.

Vydávání knih, CD, DVD – přehled na webových stránkách – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat mailem na: objednavky@sathyasai.cz.

Časopis Sái Rám – je vydáván jednou za dva měsíce; obsahuje Sái Bábovy promluvy, další texty, aktuální informace o aktivitách Satja Sái organizace – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat na emailu: casopis@sathyasai.cz. V elektronické podobě lze časopis stáhnout z webových stránek.

Z obsahu tohoto čísla:

název	strana	název	strana
Promluva I. – Znamení a divy	2	Promluva II. – Ovládaná pýcha	17
Pozvánka do Krkonoš	3	Ozvěny z celostátního setkání	19
Gíta váhiní – Svaté slovo boží	5	Ozvěny ...fotodokumentace	21
Sádhana lásky	15	Stránka (nejen) pro děti	22
Sái inspiruje	4, 14, 18, 24	Kontakty, aktivity SSO	23-24

© Autorská práva na převzaté texty vlastní, s výjimkou textů původních, Sri Sathya Sai Books & Publications Trust (dále „SSSBPT“), Prašánti Nilajam, Indie a nikdo nemá právo tyto texty, ani jejich části, přetisknout bez povolení SSSBPT.

Písemný kontakt: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00, e-mail: info@sathyasai.cz

Objednávky knih, CD a DVD na: objednavky@sathyasai.cz

Objednávky časopisu na: casopis@sathyasai.cz

Předplatné na rok 2016 pro předplatitele z Čech činí 245,- Kč.

Předplatné zasílejte na konto: 51-0661630237/0100, variabilní symbol 23, možno též použít složenku typu A, adresa: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00.

**Stvoření pochází z pravdy a v pravdu pluje.
Zda ve vesmíru místo existuje, kde pravda není?
Spatřete tuto čistou a neposkvrněnou pravdu.**

Telugská báseň